

C/2023/67

9.10.2023

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2023 r. – Middle East Bank, Munich Branch/Komisja

(Sprawa T-518/23)

(C/2023/67)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Middle East Bank, Munich Branch (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: C. Franz i N. Bornemann, Rechtsanwälte)

Strona przeciwna: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi o

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej z dnia 27 kwietnia 2023 r. na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia [(WE) 2271/96] na rzecz Clearstream Banking AG względem skarżącej;
- nakazanie stronie przeciwnej przedstawienia decyzji wykonawczej z dnia 27 kwietnia 2023 r. na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia [(WE) 2271/96] na rzecz Clearstream Banking AG względem Middle East Bank, Munich;
- stwierdzenie niezgodności z prawem odmowy dostępu i powiadomienia o pełnej decyzji wykonawczej z dnia 27 kwietnia 2023 r. na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia [(WE) 2271/96] na rzecz Clearstream Banking AG względem Middle East Bank, Munich; oraz
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niedziałania prawa wstecz, naruszenia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz naruszenie zakresu art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2271/96 ⁽¹⁾
 - Poprzez wyraźne nadanie mocy wstecznej wyłączeniu przewidzianemu w art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96, które strona przeciwna wydała względem wnioskodawcy w dniu 27 kwietnia 2023 r. naruszona została zasada niedziałania prawa wstecz uznana przez prawo Unii i orzecznictwo najwyższej instancji. W szczególności decyzja wydana z mocą wsteczną od dnia złożenia wniosku, a więc 26 lutego 2021 r., narusza zasadę pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
 - Poprzez wyraźne nadanie mocy wstecznej naruszono zakres stosowania art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96. W ramach tego zakresu nie przewidziano nadania mocy wstecznej decyzji na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96 ani w oparciu o jego brzmienie, ani jego ratio legis. Przeciwnie, wytyczne dotyczące stosowania rozporządzenia nr 2271/96 ⁽²⁾ wydane przez stronę przeciwną wskazują, że wniosek na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96 nie ma skutku zawieszającego, i że do czasu wydania decyzji w przedmiocie wniosku o wyłączenie na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96 muszą być spełnione wymogi tego rozporządzenia. Strona przeciwna sama wyklucza zatem moc wsteczną decyzji na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96. Skarżąca korzysta w tym względzie z ochrony uzasadnionych oczekiwań.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia podstawowych praw procesowych – w szczególności prawa do rzetelnego procesu sądowego ze względu na brak powiadomienia o decyzji w całości

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi (Dz.U. L 309, s. 1).

⁽²⁾ Wytyczne – Pytania i odpowiedzi: przyjęcie aktualizacji statusu blokującego, pkt 20 (Dz.U. 2018, C 277 I, s. 4).

- Skarżąca została wysłuchana przed wydaniem decyzji na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96 i w związku z tym była uczestnikiem postępowania w sprawie udzielania zezwoleń na podstawie art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia. Ponieważ skarżąca była uczestnikiem postępowania, decyzja na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96 powinna być zostać doręczona jej w całości.
 - Brak powiadomienia o decyzji w całości narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i prawo do rzetelnego postępowania administracyjnego. Po wysłuchaniu skarżącej przysługuje jej prawo do zrozumienia i zweryfikowania, czy – i w jakim zakresie – jej własne uwagi zostały uwzględnione w procesie podejmowania decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego dokonania wyważenia uprawnień dyskrecyjnych i proporcjonalności
- W decyzji wydanej na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96 strona przeciwna błędnie skorzystała ze swoich uprawnień dyskrecyjnych. Artykuł 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1101⁽³⁾ do rozporządzenia nr 2271/96 przyznaje stronie przeciwnej zakres uznania przy podejmowaniu decyzji na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96. Strona przeciwna nie skorzystała z przyznanych jej uprawnień dyskrecyjnych lub skorzystała z nich w sposób nieprawidłowy.
 - W swojej decyzji strona przeciwna nie rozważyła możliwości zastosowania mniej restrykcyjnych środków, o których mowa w art. 4 lit. d) rozporządzenia wykonawczego nr 2018/1101. W szczególności strona przeciwna pominęła fakt, że wnioskodawca nie był narażony na żadne amerykańskie sankcje przy przeprowadzaniu operacji humanitarnych ze stroną skarżącą. Strona przeciwna powinna być wziąć to pod uwagę w swojej decyzji, odpowiednio ograniczyć rozstrzygnięcie i wykluczyć operacje humanitarne strony skarżącej (zgodnie z pkt 11 Executive Order 13902). Okoliczność, że wnioskodawcy nie grożą amerykańskie sankcje przy przeprowadzaniu operacji humanitarnych oznacza, że jest racjonalnie uzasadnione, iż może on przeprowadzać takie transakcje. Zatwierdzając zamrożenie wszystkich funduszy w rozumieniu art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2271/96, bez rozróżnienia między operacjami humanitarnymi dozwolonymi również na mocy prawa amerykańskiego, strona przeciwna naruszyła przysługujące jej uprawnienia dyskrecyjne i zasadę proporcjonalności.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1101 z dnia 3 sierpnia 2018 r. ustanawiające kryteria stosowania art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2271/96 chroniące przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi (Dz.U. 2018, L 199I, s. 7).